

عنوان مقاله:

تحریم کشتی رانی جمهوری اسلامی ایران از منظر حقوق بین الملل

محل انتشار:

مجله حقوقی بین المللی، دوره 33، شماره 54 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 32

نویسندگان:

سید یاسر ضیایی - استادیار گروه حقوق بین الملل دانشگاه قم

مهناز رشیدی - کارشناسی ارشد حقوق بین الملل دانشگاه قم

خلاصه مقاله:

تحریم کشتی رانی جمهوری اسلامی ایران (IRISL) که بخش عمده ای از آن شامل بازرسی محموله های کشتی ها به مقصد، یا از مبدا ایران، در مناطق مختلف دریایی و همچنین بلوکه کردن اموال سازمان های وابسته به کشتی رانی است، با تصویب قطعنامه ۱۹۲۹ شورای امنیت در سال ۲۰۱۰ ابعاد تازه تری یافت. به علاوه، شورای اتحادیه اروپا نیز طی تصمیمی در سال ۲۰۱۰ نام تعدادی دیگر از شرکت های وابسته به کشتی رانی جمهوری اسلامی ایران را به لیست تحریم های خود اضافه کرد. تحریم های چندجانبه و یک جانبه علیه ایران در زمینه کشتی رانی و دریانوردی، مغایر با برخی قواعد عام و خاص بین المللی از جمله قواعد و مقررات حقوق بشری، معاهدات دوجانبه و چندجانبه مرتبط با موضوع و برخی قواعد موجود در عرف بین المللی است. بر این اساس می توان گفت بخش عمده ای از تحریم صنعت کشتی رانی ایران از سوی برخی کشورها غیرقانونی است که می تواند مسئولیت بین المللی آن دولت را به دنبال داشته باشد.

کلمات کلیدی:

تحریم کشتی رانی، تحریم یک جانبه، تحریم هوشمند، برنامه هسته ای ایران، حقوق بین الملل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1711503>

